

МАГИЯ.

(Народна приказка.)

Имало нѣкога единъ много богатъ човѣкъ. Той владѣялъ грамаденъ чифликъ, въ който работѣли стотина работници. Стада едъръ и дребенъ добитѣкъ пасли изъ обширнитѣ пасбища.

Срѣдъ чифлика била господарската кѣща, богато уредена съ красива градина наоколо. Оттукъ господарѣтъ всѣки день излизалъ да наглежда голѣмия си имотъ, да разпорежда де и какъ да работятъ слугитѣ и да следи да се не краде богатството му. А то все расло.

Богатиятъ човѣкъ ималъ само две деца: единъ синъ и една дъщеря. Преди да умре, той имъ раздѣлилъ богатствата си. На сина оставилъ чифлика, а на дъщерята далъ толкова пари, колкото струвалъ чифлика.

Следъ смъртъта на бащата, дъщерята прибрала богатството си и отишла да живѣе съ семейството си въ града, а синѣтъ останалъ самъ да управлява голѣмия си имотъ.

Синѣтъ билъ ленивъ човѣкъ, нищо не работилъ, престаналъ да наглежда работницитѣ и прекарвалъ времето си само въ удоволствия и пиршества. Скоро всичко се промѣнило и трѣгнало наопаки. Работницитѣ престанали да работятъ, богатството му се разграбвало незабелѣзано, нивитѣ престанали да даватъ плодъ, добитѣкътъ намалѣлъ. И за да посрѣща голѣмитѣ си разноски, синѣтъ почналъ да прави дългове, които всѣки день растѣли.